

Govor 14. jun Pylos

Dve godine su prošle. Dve godine od one noći kad je ispred obale Pilosa potonuo čamac sa 700 ljudi. Većina njih, sve osobe sa roditeljima, drugarice*, priče, snovi i nade, nije preživela noć.

Potonuli su - pred očima evropskih institucija. Iznad njih trut od "Frontex"-a, pored njih brod od grčke obalske straže, trgovački brodovi su bili u blizini. Svi su znali za čamac u nevolji na moru, videli su, posmatravali su. I ništa nisu uradili. Dok grčka obalska straža nije potonula taj čamac - da bi posle pasivno posmatrali kako stotine ljudi poginu u mediteranskom moru.

Ti ljudi su odlučili da beže: klimatično uništavanje, patrijarhalno nasilje, kolonijalno i rasistično iskorišćavanje terajumilione ljude svake godine u bekstvo - i Evropa im susreće sa silom. To neshvatljivo nasilje prati ljude na putevima bekstva, kroz granične kapije, preko mora, u kampove i zatvore, u avione za deportacije - do ovde, do ovog mesta.

I ovde, u prolaznom izbegličkom kampu pokazuje se odvratna faca kontrole migracije. Ljudi koji su preživeli opasna putovanja završe u sistemu koje ih kontroliše, izdvaja, porobljuje.

Mi kažemo: Ne u našem imenu.

Naš feminizam se bori za slobodu pokreta, za samoopredeljenje van svih granica. Ne postoji oslobođenje dok nismo svi oslobođene. Feminizam mora biti transnacionalan. Mora biti antirasističan, mora biti bučan, kad mediteransko more postaje masovno groblje. Mora biti bučan kad su ljudi uz ceo put bekstva do Švajcarske zatvoreni, iskorišćeni, obespravljeni. Feminizam znači da se borimo protiv granica, protiv logora, protiv obespravljenja.

Naš solidaritet ne staje na spoljnim granicama. I naša bes neće biti tiša dok ljudi umiru pokašavajući da prežive. Naša tuga je bes. Naše sećanje je otpor.

Dok mi zajedno sanjamo o životu, gde smo samoopredeljene, gde mi odlučujemo kako želimo da živimo i šta radimo sa našim telima, i dok smo se mi borile za to, istovremeno su 14. juna 2023. godine

umrali ljudi na granici u moru. Pokušali su da izbegnu rastistični, patrijarhalni i kapitalistični režim granica koje odlučuje ko kako može da mrda na svetu i kome je dozvoljeno gde da živi.

Danas se spomnjime svim tim stotinama ljudima što su potonuli kod Pilodsa. Ne okrećemo glavu na drugu stranu. Ne stajemo. Ne prestajemo. Povezujemo se. Štrajkujemo.

Za drugi svet. Za solidarićan svet. Za svet bez grannica - za pravo ostati, otići, doći. Za sve. Svugde. Uvek.ür ein andere Welt. Für eine solidarische Welt.